

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. **60**

Presidència
de la Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 20 de novembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 15399/25**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al Museu d'Educació de les Illes Balears. [726](#)
- 2) **RGE núm. 15740/25**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de les activitats complementàries dels centres educatius.. . . . [729](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Sí, por el Grupo Mixto, José María García sustituye a Joana Gomila.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muy bien, muchas gracias, Sr. García. Passam...

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Sí, perdó, presidenta, Malena Riudavets substitueix Ares Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Riudavets. Passam ara a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat i votació de les Proposicions no de llei RGE núm. 15399/25 i 15740/25.

1) Proposició no de llei RGE núm. 15399/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al Museu d'Educació de les Illes Balears.

Començam per la Proposició no de llei RGE núm. 15399/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Museu d'Educació de les Illes Balears. Per a la seva defensa té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Maite Torrent, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, senyors i senyores diputats. El Grup Parlamentari Popular va presentar aquesta PNL per sol·licitar que el Museu de l'Educació de les Illes Balears pugui ser una realitat el més aviat possible, així com també demanam que se solucionin totes aquelles deficiències que pugui tenir l'espai en qüestió, així com donar resposta a les necessitats que requereix aquell espai perquè a Balears puguem, a la fi, tenir un museu d'educació com el que ens mereixem.

Fem un poc d'història, aquest museu té el seu precedent en el Museu Pedagògic que a l'any 1918 es va dur a terme, que va ser una experiència innovadora impulsada per un inspector d'educació, el Sr. Joan Capó i Valls, qui també dóna nom a un centre educatiu a Inca.

El 2001 es va decidir crear un arxiu i museu d'educació de les Illes Balears que fins a l'any 2022, quasi 2023, va funcionar a l'edifici on s'ubica el CEIP d'Inca. Es tractava només d'una petita sala i molt pocs recursos destinats a aquest arxiu i museu.

A l'anterior legislatura es va firmar un conveni entre l'Ajuntament d'Inca i l'IBISEC pel qual l'ajuntament cedia un espai situat al pavelló número 7 del Quarter General Luque

d'Inca, perquè l'IBISEC pogués dur a terme la reforma corresponent de l'edifici per adequar-lo i que fos el Museu de l'Educació, així com també ubicar-hi altres serveis aliens al museu. Es varen dur a terme una sèrie de licitacions per poder avançar en la posada en marxa d'aquest museu.

Per la seva part, també l'actual govern va seguir i activar diferents tramitacions necessàries i imprescindibles per seguir endavant amb el projecte i fer així realitat aquest museu i va desbloquejar aquells problemes i mancances que s'han trobat durant aquest temps i que han fet retardar que a dia d'avui s'hi puguin dur a terme aquelles activitats pròpies d'un museu, o del museu que tots volem.

I és que, tot i que varen passar molts anys des que es va decidir que aquest museu fos una realitat en aquell edifici en concret, també és ver que essent un edifici tan antic, amb unes característiques pròpies d'un edifici que tenia un ús totalment diferent al que es va decidir, ha necessitat d'una sèrie d'inversions i actuacions que depenen de diferents administracions i que han fet endarrerir que aquest museu hagi pogut ser una realitat total i efectiva a dia d'avui.

Sabem que la conselleria ha sol·licitat a l'Ajuntament d'Inca aquells tràmits municipals necessaris perquè aquest museu pugui complir la normativa vigent i poder seguir amb la tramitació que es requereix per habilitar definitivament aquest edifici i ser utilitzat com un museu, com el Museu de l'Educació que ens mereixen.

Per tot açò, i malgrat totes les problemàtiques que s'ha trobat aquest govern, sabem de la voluntat ferma perquè aquest museu tiri endavant, que sigui un espai on es visibilitzi la història de l'educació a Balears, amb materials i un entorn que sigui un viatge al passat fins arribar al present, a l'actualitat, per conèixer així les etapes per on ha transitat l'educació a les Illes Balears i com ha evolucionat fins arribar aquí. Un espai on els estudiants puguin veure com s'entenia i es vivia l'educació abans, en quines condicions i eines es feia feina, i puguin entendre l'evolució que ha sofert i posar en valor la situació dels alumnes d'aquestes illes a l'actualitat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA

Moltes gràcies, Sra. Torrent. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat les esmenes RGE núm. 17766 i 17767/25. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Àlex Pitaluga, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, bona tarda, senyores diputades i senyors diputats. En primer lloc, volem dir que des del Grup Socialista valoram positivament que el Partit Popular sembla molt interessat pel Museu de l'Educació. També valoram molt positivament el conveni de col·laboració signat amb l'Ajuntament d'Inca. Aquest museu és una molt bona oportunitat per preservar la memòria escolar, donar valor al patrimoni pedagògic i impulsar la recerca educativa a les Illes Balears.

Permeti'm, però, una reflexió sobre el punt 1 de la proposició no de llei. Fa pocs dies, el 15 de novembre, la mateixa conselleria va publicar una nota i va anunciar que el museu ja havia rebut les primeres visites guiades escolars, alumnes del CEIP i ESO Ponent d'Inca i de l'IES Josep Font i Tries d'Esporles ja hi han participat; és a dir, el Govern ens demana que instem fer una cosa que ja està en marxa, abans fins i tot d'aprovar d'aquesta PNL.

Ens alegra que el museu funcioni ja amb visites escolars, però també ens sorprèn que el Parlament sigui utilitzat com aparador per validar accions que ja s'han executat i que no necessitaven cap acord parlamentari per dur-se a terme.

En resum, el punt 1 no és una proposta, és una nota de premsa convertida en PNL, i nosaltres pensam que el Parlament hi és per marcar direcció al Govern, no per aplaudir retrospectivament el que ja fet.

Per tant, la iniciativa d'avui té sentit si n'hi donam nosaltres, aquesta PNL arriba sense gaire contingut real, el projecte ja està avançat, la major part de decisions estructurals ja s'havien pres la passada legislatura i les havia fetes el govern anterior, i el que cal ara no és fer grans declaracions, sinó garantir la seva gestió, continuïtat i governança. I aquí és on trobam mancances importants que podem ajudar a resoldre.

Segons una resposta parlamentària recent del mateix govern, encara no s'ha nomenat la direcció del museu, això no és un detall menor, un equipament museístic sense direcció és com un centre educatiu sense direcció o una orquestra sense batuta. Sense lideratge tècnic, sense criteris museogràfics, sense planificació, el projecte podria quedar a la deriva o, pitjor encara, dependent de decisions polítiques puntuals. Esperam que si no s'ha nomenat director o directora es faci el més aviat possible.

També ens preocupen la part d'arxiu del projecte i, a dia d'avui, no sabem si la digitalització del fons documental, que es va iniciar amb el govern progressista anterior, ha continuat o si està aturada. I això ens preocupa, perquè un museu sense arxiu viu es converteix en una vitrina i, sense preservació documental podem perdre part de la nostra memòria educativa.

I ara explicaré breument les esmenes que presentem avui. La primera esmena, la 17766, modifica el punt 5 i demana que el Museu de les Illes Balears representi millor totes les illes, Eivissa, Formentera i Menorca també tenen una història educativa que aportar i aquesta s'ha de fer més visible, si no, no tindrem del tot un Museu de les Illes Balears, sinó un museu fonamentalment de Mallorca.

La segona esmena, la 17767, incorpora un punt nou, el 7 bis, per instar el Govern a actualitzar el decret vigent i partir de l'esborrany elaborat durant la legislatura anterior, el decret que regula el Museu de l'Educació de les Illes Balears existeix, però és de l'any 2001, i l'esborrany és molt més recent i no cal tornar començar ni fer veure que tot es nou. Es va fer molta feina la legislatura passada en relació amb aquest museu; cal continuar la feina en actualitzar el decret i dotar-lo de coherència jurídica i funcional. Això és governar en positiu, no refer tot el que està fet, sinó fer avançar el que ja s'ha començat.

En definitiva, el nostre grup votarà favorablement la proposició no de llei, però creiem que millorarà el seu contingut si es complementen les nostres esmenes. Sense direcció, sense decret actualitzat i sense un museu que representi totes les illes, aquest projecte córrer el risc de no aprofitar tot el seu potencial. Nosaltres volem que el Museu de l'Educació funcioni, que tenguí estructura, que tenguí futur i que, sobretot, tinguí memòria, la de l'educació de totes les illes.

I ja acab amb una cita de Dostoievski, si m'ho permeten: "Has de saber que no hi ha res més alt, ni més fort, ni més sa, ni més útil per al futur que un bon record".

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pitaluga. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull avançar que donarem suport a aquesta proposició no de llei, bàsicament perquè, evidentment, si es duen a terme gran part dels punts no hi podem votar en contra. Tot i així, vosaltres, des del Grup Popular, de vegades... -ho dic com a reflexió- ens dieu que no ens votau segons quins punts a favor, perquè dieu, bé, és que tanmateix ja es du a terme. No sé que fareu vosaltres, perquè, si tanmateix es duen a terme, no sé quin serà el vot que fareu.

Tot i així, crec que, i insistint en el que deia el Sr. Pitaluga, és important el punt i fer referència a la direcció, si tenim un museu és important que hi hagi una direcció, perquè ha de pilotar cap a qualque banda i, en aquest cas, és important que, ja que tenim un museu nou, unes instal·lacions noves, un espai nou, que almanco puguem dur-lo en la direcció que es trobi des de la conselleria. Supòs que... més, esperem que més encertat que menys, però el que és important és que hi hagi algú que pugui pilotar aquest museu, perquè, al capdavant, és la memòria viva del pas de l'educació per la nostra comunitat, per la nostra història, i que els infants puguin conèixer, els joves, el seu llegat o com es duia a terme la funció educativa en els anys anteriors als quals es troben, doncs millor que millor.

Record que quan era batlessa a Esporles, des del museu es va dur a Esporles una exposició, perquè en aquell moment no hi havia la capacitat de poder tenir un museu en condicions i de poder anar allà, i sí que els museu, com que no podíem anar al museu, el museu venia a l'espai on teníem, i crec que és important ara poder disposar d'un espai com aquest i que, a més, els infants puguin tenir, almanco de manera visual, i també la informació de la memòria de l'educació.

Quant al museu, tenc una sèrie de preguntes que, possiblement, hauré de fer a la conselleria, perquè són preguntes prou tècniques, sobretot són més del tema de la catalogació de la secció dels arxius, que crec que també és una cosa important, no només és el museu en si com a espai de visita, sinó també perquè els investigadors i les investigadores puguin tenir a l'abast tota la informació, i és un dubte que tenc

i que demanaré a la conselleria, tot aquest arxiu catalogat si es troba a l'abast o no es troba a l'abast dels investigadors.

I, evidentment, sempre, és clar, ara anava a dir si està previst tenir un pla de creixement d'aquest museu o un pla director d'aquest museu, però, és clar, si no tenim direcció, difícilment hi haurà aquest pla, ja sigui de direcció o de creixement. En qualsevol cas, crec que la proposició no de llei és interessant, però sí que en el punt de la direcció crec que s'hi ha de fer incís, perquè és important que hi hagi algú que piloti un espai que és nou i que ha de tenir l'activitat suficient com perquè tothom hi pugui accedir, sobretot també per complir la resta de punts que es deriven d'aquesta proposició no de llei.

El nostre vot serà favorable en qualsevol dels casos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. José María García, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gràcies, presidenta. Bueno, también votaremos a favor de la proposición no de ley. Me centraré en los puntos que recoge, no he investigado tanto como el Sr. Pitaluga, con respecto a si han ido o no han ido ya las visitas, de si tiene dirección o no tiene dirección, lo único que sé es que la Ley de enseñanza, la Ley balear educación recoge, en la disposición adicional, que es obligatorio que hay que hacer una conservación del patrimonio histórico educativo. El museo creo que cumple esa labor.

Y, por otro lado, el decreto de creación del museo, que es del año 2001, habla de la necesidad de que haya un personal, no solamente personal técnico, también personal laboral. Por lo tanto, cumpliendo o votando a favor de los puntos, estaríamos cumpliendo con las dos normas que afectan al museo.

En relación a si tiene dirección o no tiene dirección, entiendo que es muy raro que haya un sitio como este que no tenga alguien que dirija o que diga cómo tienen que hacerse la exposición y, bueno, más o menos dirigir el museo. Como no lo recoge en ningún punto la proposición no de ley, pues entonces tampoco... me refiero a eso, solamente decir que, bueno, pues que sí estaría de acuerdo con lo que ha presentado el Partido Socialista, con respecto a que se recojan los fondos que se puedan traer de Menorca, de Eivissa y Formentera a este museo, para que sea un museo realmente balear y no solamente se quede en un museo mallorquín.

Y poca cosa más. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. García. Ara podríem procedir a fer una suspensió, entenc que no fa falta. Per tant, té la paraula la Sra. Maite Torrent, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, vull agrair els vots favorables de tots els grups parlamentaris que aquí s'han manifestat. Bé, que aquí hi ha una unanimitat, una mateixa voluntat per part de tots els grups parlamentaris perquè aquest edifici, que un dia va ser un pavelló militar, pugui passar a ser un espai educatiu que tots volem. La intenció i la feina que des del Govern de Marga Prohens es du a terme van encaminades a què se segueixin les passes i els tràmits necessaris, així com que es prenguin les decisions més encertades per poder passar d'un espai prou buit de contingut -així se'l va trobar- en un vertader museu d'educació, un espai on es pugui aprendre, estudiar i posar en valor els canvis que ha sofert, com ha millorat, com ha crescut i com s'ha modernitzat l'educació a les nostres illes.

Com ja he explicat, no han estat pocs, els problemes que ha trobat aquest govern els quals han fet endarrerir la finalització de les actuacions necessàries en aquest edifici. Després de les eleccions, el Govern actual es va trobar en una situació molt concreta, amb la demanda interposada per part d'una de les empreses que s'havia presentat, d'impugnar qui havia guanyat la licitació i que es va trobar també aquest govern, un edifici gros, buit de contingut i una oficina petita en un museu que estava aturat i que no tenia cap funció.

Una volta resolta la demanda -que açò vol dir passar temps-, es va poder seguir amb la licitació, que aquest govern es va adonar que hi havia, també una sèrie de temes que no estaven contemplats al projecte inicial i que eren, no tan sols necessaris sinó, a més a més, imprescindibles.

Un altre dels problemes que va trobar aquest govern és que l'edifici no havia canviat d'ús, un tema imprescindible per poder ubicar a aquell edifici el Museu de l'Educació. Semblava un tema que s'havia d'haver tingut en compte quasi quasi des del principi, però no va ser així i, per tant, és una altre tràmit que s'ha hagut de fer i ha retardat el procés per poder donar per finalitzades les actuacions.

Sabem que a dia d'avui es fan les visites, però en pla pilot, com vostè ha remarcat, però és un pla pilot un poc experimental, per veure com funciona, quines necessitats hi ha per fer les amenes, accessibles i quin nombre d'alumnes és el concret, són els necessaris, o més ben dit, els que van millor, per poder fer unes visites més efectives. Pensam que un bon museu, en aquest cas el museu que ens ocupa, ha de ser un espai on s'han d'incorporar, augmentar i actualitzar aquells materials que posin en valor l'esperit i temàtica per la qual va ser ideat. Que és el que parlàvem, evidentment, necessita tot el material possible que vengui de totes les illes per donar abast a aquest edifici, per poder vestir-lo, provinent de totes les illes.

Jo no ho he remarcat, perquè ja ho donava per suposat, perquè, evidentment, si aquest museu no s'abasteix de tots els materials de totes les illes, seria, evidentment, un museu mallorquí, que és el que no volem, volem que sigui el Museu de les Illes Balears. Per tant, maldament a l'esmena, vostè ho remarcava, jo ho donava per suposat, perquè, evidentment, no s'entén un Museu de les Illes Balears només amb material d'una illa o d'una altra illa. Per tant, pel que sé, la conselleria està en

permanent informació, permanent contacte, per exemple, amb l'illa de Menorca, per poder-se repartir, per poder-se enviar els materials necessaris d'una banda a l'altra. Per tant, no passi cap pena que aquesta PNL era -i amb la conselleria jo mateixa ho he tractat- perquè sigui un museu, vertaderament, de totes les illes.

Pensem que aquest museu, no ha de ser, simplement, un museu, i prou, sinó que ha de ser un generador de cultura destinat a tots els alumnes i centres educatius de les Illes Balears que el vulguin visitar. Creiem que és un espai també molt adequat per posar-hi en valor, també, la importància de la cultura balear, en potenciar i generar cultura i fer-la viva per atracar-la a tots els alumnes que visitin el museu.

Sabem que aquest darrer any, entre d'altres, s'han potenciat moltes donacions, també, de fons privats els quals enriquiran sense dubte encara més el valuós històric material que allà hi podem trobar.

Creiem que el museu ha de ser un indret obert a activitats, exposicions, tallers, vol dir que hi ha feina per fer; tot allò que tenguí a veure amb cultura i educació hi pot tenir lloc i, així, fer del museu un espai flexible, transversal, educatiu, cultural i obert per a visites escolars, on els alumnes podran trobar coses que no poden veure a altres museus de les Illes.

Quant a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista, la primera, al punt nombre 5, tot i que especifica un poc més el punt, he de dir que aquest museu no està concebut, com ja he explicat abans, per ser un museu de Mallorca, no hi està concebut per a açò, per tant, jo crec que ja estaria prou clar que al museu tot el material serà de totes les illes, així com ho ha confirmat la conselleria, que la seva idea i la seva finalitat és que sigui així.

Quant al punt d'addició, de revisar i actualitzar el decret vigent que regula el Museu d'Educació, partim de l'esborrany de modificació, elaborat durant la passada legislatura, li he de dir que el fet és que aquest museu, amb l'actual decret de l'anterior legislatura, funcionava com un centre escolar i no hi veiem cap sentit a açò, perquè no és aquesta la finalitat per la qual està pensat. Segons la conselleria, per tant, s'ha de regular i adequar la seva realitat a un marc nou i específic per a la realitat que ha de tenir aquest nou museu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Torrent, ha acabat el temps.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

... Per tant, no podem incorporar la seva esmena, perquè pensem que se li ha de donar un cos jurídic, autonòmic... -autònom, perdó-, perquè tenguí una entitat independent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torrent.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Ja està. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li hauria de demanar si accepta l'esmena 17766.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

No, cap de les dues, perquè creiem que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Que ja està ben explicat.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

... pel que he explicat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte.

LA SRA. TORRENT I PALLICER

Em sap greu.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, no, és que no havia dit si acceptava o no la del punt 5. Per tant, els he de demanar si volen votació separada o podem votar tots els punts. D'acord.

Idò passam a votació. Començam la votació. Votam.

(Remor de veus)

Em sembla que són 12, em sembla que hi som tots, no és ver? Per tant, queda aprovada la PNL RGE núm. 15399/25, per unanimitat: 12 vots a favor.

Gràcies.

2) Proposició no de llei RGE núm. 15740/25, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de les activitats complementàries dels centres educatius.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 15740/25, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de les activitats complementàries dels centres educatius. Per a la seva defensa, té la paraula el Sr. José María García, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gracias, presidenta. Bueno, reiterar lo que viene recogido en el texto de la PNL, el Estatuto de Autonomía de Illes Balears, de acuerdo con lo que dispone el artículo 27 y el 30, el apartado 1 del artículo 149 de la Constitución: “en materia de enseñanza, corresponde a la comunidad autónoma competencia exclusiva de, entre otros, los servicios educativos y actividades extraescolares complementarias, en relación con los centros públicos o privados sostenidos con fondos públicos, en colaboración con los órganos de participación de los padres y las madres de sus alumnos”.

Así se recoge, también, en la Ley 1/2022, de educación, que recoge la exigencia de la adopción de iniciativas para avanzar hacia una educación de más calidad, que atienda las desigualdades y consolide una oferta formativa atractiva. Entendemos que las actividades complementarias, que son las excursiones del alumnado, entran dentro de esta exigencia. Además, el Decreto 4/2023, por el cual se aprueba el reglamento orgánico de las escuelas infantiles públicas, los colegios de educación primaria, de educación infantil y primaria, los colegios de educación infantil y primaria integrados con enseñanzas elementales de música, los colegios de educación infantil y primaria integral con educación secundaria, los institutos de educación secundaria, se promulgó un nuevo marco regulador que posibilita nuevas formas de organización escolar que faciliten a los centros educativos que puedan dar respuesta más adecuada a las necesidades del alumnado y a las sociedades actuales.

Bueno, básicamente, lo que recoge la PNL es el beneficio que se consigue con la posibilidad de que el alumnado pueda acudir a las excursiones, y que esas exclusiones están dentro de la planificación académica y organización de los centros, que son actividades complementarias, que no son actividades voluntarias, sino que son obligatorias. Por ser complementarias, están recogidas en el plan director de los centros, si no estoy equivocado y, por lo tanto, lo que ocurre es que la problemática que tienen las familias es que, ante esta necesidad no de hacer frente, sino de que sus hijas e hijos puedan ir a las excursiones que se planifican por parte de los centros educativos, se encuentran con la situación de que, en primer lugar, económicamente, a veces no pueden hacer frente, no solamente las familias que sean vulnerables, sino también las familias que no son vulnerables -hago relación a la enmienda que ha presentado el Partido Popular-, por cuanto no estamos hablando solamente de familias con un hijo o una hija, sino que puede haber familias con dos o más hijos y que, pues, bueno, cuadrar el presupuesto de una familia, después de pagar la vivienda, después de pagar todo lo que tienen que pagar, si además se le añaden las excursiones, pues, en principio, realmente lo que transmiten ellas, las familias, es que se les hace cuesta arriba llegar a pagar todas las cuestiones que se les plantean.

Y, por otro lado, también plantean la situación de que no tienen medios, muchas veces, de hacer las excursiones porque las compañías de autobuses se dedican, o tienen más interés en el transporte de los turistas que en el transporte del alumnado en las excursiones.

Entonces, una vez dicho esto, lo que se planteó, lo que planteamos son dos cosas: una, que se haga..., que se presupueste o que haya una ayuda directa específica y suficiente para subvencionar las excursiones por parte del Govern balear de estos centros educativos, como actividades complementarias programadas por los centros que son, y que garanticen la igualdad de oportunidades de todo el alumnado. De todo el alumnado me refiero no solamente al alumnado vulnerable, sino a todo el alumnado.

Y, en segundo lugar, que se hagan convenios con las empresas de transporte que, en vez de o a la par de hacer el transporte de las personas turistas que vienen, pues que hagan también el transporte del alumnado, que son las dos problemáticas que tienen.

En el segundo de los casos, el tema de los autobuses, algún ayuntamiento, como el de Maó, por ejemplo, les ha planteado que vayan en transporte público y, claro, esto no es una solución para mandar a no sé cuántos niños y niñas a visitar un sitio que, además, no está en la ruta normalmente de los autobuses de línea.

Por lo tanto, si queremos que las excursiones tengan esa virtualidad, que recojo, que son actividades organizadas por los centros educativos y que tienen como función complementar la formación curricular, promover el desarrollo de habilidades sociales, estimular el aprendizaje experimental, fomentar el contacto con la naturaleza y la conciencia medioambiental, incentivar el interés por la cultura y el patrimonio, facilitar la observación y el método científico, todas estas cosas buenísimas que tienen las excursiones para los niños y las niñas que están en edad escolar, entendemos que hay que facilitárselo a las familias. Por lo tanto, lo que pido es que se vote a favor de la proposición.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. García. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena [RGE núm. 17768/25](#) i, per a la seva defensa, té la paraula el Sr. Àlex Pitaluga, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, molt bona tarda de nou a tothom. Bé, en primer lloc, vull agrair al grup al grup proponent i, en concret, al Sr. García, haver presentat aquesta iniciativa perquè aborda una realitat que de cada vegada preocupa més els centres educatius, les famílies i els equips directius, i és l'augment del cost de les sortides escolars i la dificultat creixent per organitzar activitats complementàries sense que això suposi una càrrega econòmica o una barrera per a determinats alumnes.

Compartim la diagnosi, les activitats complementàries formen part del currículum, són obligatòries i estan reconegudes com un element clau per a una adequació significativa, vivencial i vinculades a l'entorn.

De fet, aquests darrers anys, i això convé destacar-ho, els centres educatius han augmentat de manera notable el nombre de sortides perquè l'educació que avui volem no es limita a l'aula, incorpora museus, patrimoni cultural, entorn natural, empreses locals, projectes comunitaris i espais d'aprenentatge real. Això és un avenç pedagògic, no un problema.

Ara bé, aquesta evolució positiva topa amb dos obstacles, l'encariment del transport i, a determinades èpoques de l'any i a determinats territoris, la manca de disponibilitat. Aquest problema és especialment greu a totes les illes en temporada turística.

També és important recordar que el Govern progressista va crear un fons social a disposició dels centres educatius, una eina destinada precisament a garantir que cap alumne no quedàs exclòs d'una activitat complementària per motius econòmics. Aquest instrument ha estat útil i necessari i és una mostra que quan el sistema educatiu detecta desigualtats hi ha respostes possibles. El que passa és que, amb l'augment del nombre de sortides i de l'increment dels costos del transport, aquest fons comença a ser insuficient, no perquè sigui inadequat, sinó perquè la realitat ha canviat. Per tant, sí, convé reforçar i millorar la resposta pública.

En aquest sentit, la proposició no de llei que avui debatem apunta en la direcció correcta, garantir que les sortides escolars no depenguin ni de la capacitat econòmica de les famílies ni dels interessos del mercat del transport.

Sí que fem una proposta amb una esmena per tal de millorar el..., bé, o el que pensam que és una millora del punt 2, per tal de modificar una miqueta el redactat per tal de fer-lo més en positiu, ja que al text original apareix que les empreses privades de transport no puguin negar-se a prestar un servei, i, és clar, sense un marc contractual o un règim jurídic que ho faci possible, doncs això és complicat.

És per això que el nostre grup presenta una esmena que manté l'objectiu, però proposa una redacció diferent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a establir convenis o instruments de col·laboració amb les empreses de transport escolar i discrecional amb l'objectiu de garantir una oferta suficient, estable i econòmicament accessible per als centres educatius de les Illes Balears, especialment durant la temporada turística, i assegurar la igualtat d'oportunitats de tot l'alumnat".

Perquè si consideram, com crec que tots compartim, que les sortides formen part de l'educació, llavors hem de garantir que siguin accessibles, possibles i sostenibles, no podem deixar que depenguin de si hi ha places de bus disponibles o de si la temporada turística ho permet.

Votarem favorablement la proposició no de llei, educar no és només transmetre coneixement, és donar oportunitats, i avui garantir aquestes sortides és garantir una escola pública més justa, més oberta i més connectada amb el món que els infants i joves viuen.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pitaluga. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena [RGE núm. 17773/25](#) i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Anabel Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta, bona tarda, diputades i diputats. En relació amb aquesta proposició no de llei sobre el finançament de les activitats complementàries dels centres educatius voldria començar i destacar que compartim la preocupació que expressa la iniciativa. Les activitats complementàries formen part del procés d'aprenentatge, estan recollides a la PGA dels centres i són, com diu el mateix argumentari, essencials per garantir una educació completa, vivencial i equitativa.

Ara bé, precisament perquè compartim aquest diagnòstic, creiem que el redactat del punt 1 necessita un matis fonamental per garantir la justícia educativa i l'equitat real. Per això presentem la nostra esmena, la 17773/25, que proposa que el punt quedi redactat de la manera següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè estableixi una línia d'ajudes per a l'alumnat vulnerable, per subvencionar les activitats complementàries dels centres educatius sostinguts amb fons públics de les Illes Balears i garantir la igualtat d'oportunitats de tot l'alumnat".

Encara que el Sr. García ha manifestat prèviament que no acceptarà aquesta esmena, crec adient explicar-la, aquesta modificació respon a dues consideracions molt concretes i molt importants: la primera és que les ajudes s'han de dirigir a qui realment ho necessita, és a dir, l'alumnat vulnerable. Si volem garantir que cap infant no quedi exclòs de les activitats complementàries per motius econòmics, les polítiques públiques han de prioritzar els qui tenen dificultats reals per assumir el cost de les excursions. Ajudar tothom indistintament no només no és eficient sinó que tampoc no és just. L'equitat educativa significa posar el focus en la vulnerabilitat, no repartir els recursos amb criteris que no responen a la realitat social. Perquè ha parlat de nombre de fills, però això també forma part de la capacitat econòmica de les famílies.

I la segona qüestió és que la mateixa PNL, en el seu argumentari, cita explícitament l'article 27 de la Constitució i el marc competencial referit als centres públics i als centres sostinguts amb fons públics. Per tant, si l'argumentari reconeix els dos tipus de centres també ho ha de reconèixer el punt, no és coherent citar la normativa que defineix clarament aquest doble àmbit i després no incloure-la en el redactat operatiu.

La nostra esmena, per tant, no inventa ni afegeix res que no sigui ja en el text constitucional i estatutari, sinó que simplement ho ajusta perquè l'acord tingui coherència jurídica i educativa. Aquest punt és rellevant perquè la igualtat d'oportunitats s'ha de garantir a tots els alumnes escolaritzats a centres sostinguts amb fons públics, sense excepcions ni discriminacions. La nostra esmena, per tant, reforça la PNL i la fa més justa, més precisa i més fidel al marc legal que la mateixa iniciativa invoca.

Pel que fa al segon punt de la PNL, manifestam el nostre vot en contra. Entenem perfectament la dificultat que tenen molts centres per organitzar excursions i trobar empreses de transport disponible, especialment en temporada turística, i compartim la preocupació expressada per les famílies, però no podem acceptar la solució que es proposa perquè seria perjudicial per al conjunt de la ciutadania i generaria problemes molt greus en el sistema de transport públic.

El punt demana establir convenis que obliguin les empreses de transport per carretera a prestar serveis de manera indiscriminada als centres educatius. La intenció és bona, però les conseqüències serien contraproductives, si parlem de línies de bus públics, com totes les persones que utilitzen el transport cada dia, saben perfectament que ja estan tensionades; són el mitjà amb què milers de ciutadans van a la feina, al metge, a cures, a proves mèdiques o simplement a estudiar, i són un servei essencial. Saturar aquestes línies o desviar-ne recursos per obligació legal podria significar deixar persones sense un servei que necessiten per fer vida normal, i això no és ètic ni responsable. No podem provocar que un treballador no pugui arribar al seu lloc de feina o que una persona major no pugui arribar al centre de salut només perquè un conveni impedeix les empreses de gestionar la seva flota amb flexibilitat.

És més, tampoc no podem col·locar les empreses de transport en una situació tècnicament inviable on hagin de prioritzar els serveis escolars, encara que no tinguin vehicles disponibles o adaptats per fer-ho. I, per altra banda, si són empreses privades consideram que no és adient obligar les empreses a aquest tipus de convenis.

La igualtat d'oportunitats de l'alumnat és importantíssima, però no podem garantir-la i perjudicar la resta de la població, ni comprometre un servei essencial com és el transport públic. Les solucions per al problema de les excursions han de passar per ajudes específiques, línies de suport, finançament adequat i planificació anticipada, no per obligacions que podrien posar en risc la mobilitat del conjunt de la ciutadania. Per tant, defensam la nostra esmena al punt 1, perquè garanteix la justícia social i l'equitat educativa, i votarem en contra del punt 2, perquè consideram que el transport públic no pot ser la peça sacrificada per solucionar un problema que necessita un enfocament diferent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que estam d'acord amb el marc general del que suposen per als alumnes les activitats complementàries i el fet, dins el moment educatiu, de poder gaudir de les activitats més de contacte amb la realitat i amb el dia a dia, com puguin ser les que es duen a terme dins el currículum; en molts casos hi ha infants que és l'única via que tenen per poder conèixer o per poder realitzar aquestes

activitats i, sobretot, el benefici que suposa conèixer més enllà, en molts casos, l'àmbit familiar amb el qual s'envolta la família.

El que pens que és un drama i hi hem de cercar solució, i el Sr. García n'ha posada una damunt la taula, amb aquesta proposició no de llei, i s'entén que des del Grup Popular no veuen que sigui l'adient, però crec que hem de cercar una solució a un drama que és evident que molts d'alumnes no poden anar d'excursió perquè hi ha autobusos que s'estimen més dur estrangers a la mar o allà on sigui, que els infants puguin anar a una activitat complementària extraescolar. I crec que..., -Sr. (...) no em faci així, perquè ha sortit als diaris i hi ha hagut informacions en què sí que ha estat així-, que moltes AMIPA i molts centres educatius s'han queixat que a segons quines èpoques de l'any hi ha autobusos que s'estimen més fer altres viatges. I és així per... i, a més, amb l'encariment que això suposa si deixam de poder o que es doni el servei a una altra banda.

I jo crec que el fet que el Grup Parlamentari Popular no estigui d'acord, que pensi que hi pot haver discrepàncies amb el sector i d'altres, però sí que és important cercar una solució a aquest tipus de problemàtica que ens trobam, perquè els dos punts van relacionats un amb l'altre, si tenim un transport que és molt car a l'hora de fer activitats extraescolars, no el drem a terme perquè les famílies no el podran pagar, ja deixam de fer aquestes activitats complementàries i, al final, quedam dins el centre, dins aquelles quatre parets, independentment, vull dir que es fa una extraordinària feina, però sempre sortir i veure la realitat i tocar-ho amb les mans és diferent, i crec que això complementa, així com diu la mateixa activitat, aquest currículum i la formació que es dona dins les aules.

Nosaltres donarem suport, perquè creiem que és important, però, tenint en compte que ja s'ha manifestat que no es donarà suport al punt número 2, crec que des de la conselleria s'hauria de cercar quina alternativa o cercar les vies per minimitzar els impactes que això pot causar a les famílies vulnerables i als centres educatius.

I jo també, quant al transport públic, estic d'acord que hem d'anar alerta a confiscar, per dir-ho de qualche manera, segons quines places perquè es reservin per als alumnes, però sí que és vera que es pot cercar la manera amb aquelles línies, tal vegada, que no són o que no s'omplen o que no tenen tanta afluència, el que sigui, perquè també es pugui donar aquesta cobertura en el cas que ho permetin, per les estadístiques, les xifres que hi hagi al transport públic. Insistesc, no s'ha de copiar tot, perquè després passarà que és lògic, però sí que hi ha línies que potser que siguin de manco afluència que, en un temps prudencial es pugui tenir en compte el que sigui. Però sí cercar una solució a aquesta problemàtica que l'hem vista fa mig any, que ha començat i que no s'hauria de cronificar perquè no hi trobem una solució i que encara afectàs més alumnes i més escoles.

Per això, donarem suport a la proposició, no de llei del Sr. García, i també instar el Govern que pugui cercar una solució a aquest greuge o a aquesta problemàtica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Entenc, Sr. García, que no fa falta que facem una suspensió. Per tant, vostè té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Bien, gracias, presidenta. Aceptamos la..., o acepto la enmienda del Partido Socialista, porque básicamente dice lo mismo que la redacción, solo es un cambio de redacción y me parece correcta.

En cuanto a lo planteado por el Partido Popular, yo creo que, bueno, pues creo que no ha entendido lo que yo estaba planteando. En primer lugar, sobre la cuestión de si los alumnos o el alumnado es o no vulnerable, yo entiendo que puede haber alumnos vulnerables, puede haber alumnos no vulnerables en función del número de niños y niñas que tengas en la familia, en función de lo que tú cobres, en función de dónde vivas, en función de muchas cosas, pero entiendo que no podemos tampoco sacar o diferenciar entre vulnerables y no vulnerables, porque creamos un derecho para todos los niños y para todas las niñas que están en los colegios a hacer las excursiones.

Bien, eso por un lado, por eso no estoy a favor de la..., no admito la enmienda.

En segundo lugar, en cuanto al transporte, yo precisamente hablo de transporte que no sea público; es decir, hemos hablado y he comentado que el Ayuntamiento de Maó, por ejemplo, le dijo a las familias que utilizaran el transporte público. Y el transporte público está para lo que tiene que estar el transporte público, que es lo que usted ha dicho, precisamente, es decir, para que la gente vaya a trabajar, para que la gente vaya donde tenga que ir, con una serie de trayectos que están marcados y con unos horarios que están marcados, y yo creo que no se puede desviar el transporte público para que haga este tipo de servicios. Lo que planteo yo es que se hagan acuerdos con empresas privadas de transporte. Y hacer acuerdos con empresas privadas de transporte supone acordar, no obligar a la empresa, es decir, si los colegios tienen planificadas las excursiones, tampoco creo que... en Mallorca habrá más colegios, en Menorca, desde luego, hay muchos menos, y tampoco será que todos los días tengan que destinar sus autobuses para llevar a los niños a una excursión. Pero lo que queremos sí es que haya un cupo al menos de autobuses de las empresas que, en vez de dedicarse a llevar a los turistas, dediquen ese cupo a llevar a los niños y a las niñas a hacer las excursiones.

Primero, porque la ley obliga a que se hagan las excursiones, es decir, obliga... los centros educativos tienen que planificar esas actividades complementarias o pueden planificarlas; entonces, al tener o poder planificarlas, entiendo que hay que buscar la manera y facilitar que esto se lleve a cabo. Y la manera de facilitarlo es: en el caso de las familias, si no pueden pagarlo, que se aporte un dinero al centro, que se pueda buscar la manera, aportando un dinero al centro, y que el centro entienda cómo se reparte. Es decir, si hay una familia que tiene 3 niños y es vulnerable, que cobra 1.100, y no le llega

para pagar la vivienda, ni para comer, y tiene que ir al banco de alimentos, por lo menos que sepa que sus niños y sus niñas van a poder salir con el resto a hacer la excursión. Y eso es lo que plantea la PNL, básicamente.

Es decir que todos los niños y todas las niñas que están escolarizados tengan la posibilidad de salir, independientemente de si tienen o no tienen medios.

Porque, también lo digo aquí, en muchas ocasiones es la única opción que tienen esos niños para poder salir fuera de su colegio o fuera de su domicilio, a hacer una visita a algún lado, porque, normalmente, porque su familia no lo puede hacer por sí misma. Entonces, entiendo que la administración debería tomar cartas en el asunto y, en la medida de lo posible, hacer, no sé, poner de su parte para que esto se pudiera arreglar de alguna manera. Yo no digo que se entregue el dinero a todos por igual incluso, pero sí que el centro educativo tenga la potestad, la posibilidad de decir: bueno, pues a ver, aquí hay 40 niños que quieren hacer excursiones y hay 20 de los 40 que no pueden pagarla y otros que sí pueden pagarla, pues hagamos una distribución de ese dinero. Pero sin tener esa previsión no se va a poder hacer ninguna distribución.

Y, en segundo lugar, está claro que lo que yo pretendo es que no sean los autobuses públicos los que se dedican a hacer este trabajo, sino que sean los privados. Y es por eso que, bueno, en primer lugar, la enmienda no la entiendo y no la acepto, y me gustaría que se votara a favor de los dos puntos. El segundo, con la enmienda del Partido Socialista, pero el primero como está.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. García. Ara passarem directament a la votació. Entenc que no fa falta que es faci votació separada. Per tant, votariem el primer punt original i el segon amb l'esmena incorporada del Partit Socialista, 17768/25.

Per tant, començam a votar. Votam.

Es produeix un empat. Tornam votar. Votam.

I per tercera vegada tornam votar. Votam.

I, com que s'ha produït un empat per tercera vegada, directament s'haurà de dirimir en el plenari, d'acord?

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS